

Virksomheden af, om han har den eller fattes den, vil til en vis Grad vise sig forskellig, efter som Talen er om det første eller om den sidste.

Er der Tale om en Afhændelse af selve Skibet, og Erhververen befindes ikke at kunne eje dansk Skib, vil hans Adkomst vel være at registrere; men Følgen af, at Skibet dermed gaar over i fremmed Eje, vil da være den, at det maa slettes af det danske Skibsregister.

Handles der om Afhændelse af en Skibspart til en Udlænding, er Betingelsen for, at denne, hvad enten den sker ved frivilligt Salg eller ved Tvangssalg, gyldig kan finde Sted, den, at Medejernes Samtykke er indhentet til Afhændelsen.

Dette Samtykke maa derfor foreligge behørig bevist, forinden Registreringen kan finde Sted; men foreligger det, bliver Følgen da ligeledes den, at Skibet bliver at udlette af det danske Skibsregister.

En særegen Vanskelighed kan saa tænkes at opstaa som Følge af, at der samtidig anmeldes to forskellige Adkomster til Skib eller Skibspart, f. Eks. som Følge af et svigagtigt Salg til tvende. Hvorledes bliver i saa Tilfælde at forholde? Var Talen om faste Ejendomme, vilde bægge Adkomster blive registrerede, hver af dem fik Paategning om den andens samtidige Fremkomst, og saa vilde det blive overladt Indehaverne at afgøre Retsforholdet mellem dem selv ved Overenskomst eller Dom. Paa den Maade kan der imidlertid ikke her gaas frem i et slikt Tilfælde. Bureauet kan og bør ikke registrere nogen Adkomst, ladende det staa hen, om den medfører Ejendomsret. Selv om man gik ud fra, at det ikke skulde undersøge, om den, der registreres som Ejer, ogsaa virkelig er det, burde det dog under ingen Omstændigheder registrere nogen blot som mulig Ejer uden at have undersøgt, om han kan eje dansk Skib eller Skibspart. Og hvorledes skulde Bureauet saa forholde sig, hvis den ene Adkomsts Indehaver befindtes at være en Udlænding? Skulde ja Skibet udslattes af det danske Skibsregister af den Grund, at en Udlænding var mulig Ejer af det? Dernæst er det indlysende, at en Registrering, der lader det uafgjort, hvilken af de flere registrerede Personer, som ifølge deres Adkomsters Paalydende alle gøre Krav paa at være Ejere, der i Virkeligheden maatte være det, er en ren Umulighed. Hvorledes vilde et Nationalitets- og Registrerings-Certifikat kunne udstedes i Henhold til en slikt Registrering? thi man kan dog ikke fornuftigvis forudsætte, at en fremmed Magt vilde anerkende et Certifikat,

lydende paa, at baade den ene og den anden danske Mand ere registrerede som anmeldte Ejere, uden at Bureauet tør afgøre, om den ene eller den anden eller begge eller ingen af dem er det?

Dernæst vilde en Registrering af to Adkomster, bægge lydende paa, at Indehaverne hver for sig eje hele Skibet, fra et privatretligt Synspunkt være i absolut Modstrid med det hele Formaal, som Lovforslaget søger at gennemføre, nemlig Sikringen af Skibes og Skibsparters Omsetning, og med den almindelige Grundsætning for Registreringens Sværthættelse, at den ikke bør ske, forinden normal Sikkerhed for den registrerede Person's Ejendomsret foreligger.

Man kunde da spørge, om Konfliktten ikke bør løses paa den Maade, at Bureauet undersøger og afgør, hvilken af de stridende Adkomster der efter dets Skøn er den gyldige og i Henhold til dette Resultat iværksætter Registreringen. Men dette lader sig heller ikke gøre; thi hvis Bureauet saa kom til det Resultat, at de bægge ere lige gyldige, saa maatte det altsaa registrere bæggens Indehavere som Medejere i Skibet, skønt hver af Adkomsterne selv lyder paa, at dens Indehaver er Ene ejer. En saadan Strid mellem Adkomsters Indhold og Indførslen i Skibsregisteret er aldeles umulig. Kan Bureauet ikke registrere Adkomsterne efter deres ligefremme Paalydende, som hjemlende Adkomsthavernes Ejendomsret over hele Skibet, maa der først kræves en retlig Afgørelse af deres virkelige Betydning, gaaende ud paa, at de hver for sig trods deres Paalydende under de givne Forhold kun medføre en Medejendomsret, forinden de kunne registreres som Hjemmel for denne. Det bliver da ikke selve Adkomsten, men Retskendelsen, der maa registreres. Derjom nu Lovforslaget var gaaet til at indrømme Bureauet en judicial Myndighed til at afgøre den Slags Incidens-Spørgsmaal, som det foreliggende, med retlig Virkning, vilde der ikke være noget i Vejen for, at Bureauet efter Sagens forudgaaede Gransning affagde den Kendelse, at bægge Adkomsthaverne i Forening ejede Skibet og saa registrerede denne Kendelse som Adkomst. Men nu har Lovforslaget valgt at gaa den modsatte Vej, og det formentlig af gode Grunde; jfr. ovenr. Sp. 3424. Hvorledes skulde en saadan judicial Virksomhed passende kunne ordnes ind i hele Bureauets Forretningssgang? Begyndelsen maatte ske ved, at det meddeltes Parterne, at de vare to om Budet, og at de derfor vilde have at procedere Sagen; thi Bureauet burde dog fornuftigvis ikke affige sin Kendelse, uden først at have hørt dem.